

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Caruso budapesti kudarca*

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1922. III/18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Heiv

Idő

"1922"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 29

Székesfővárosi hazinyomda 1922

* (Caruso budapesti kudarca.) Caruso, a világhírű tenorista 1907. október 2-án az *Aida* dalműben vendégszerepelt először és utoljára a magyar királyi Operaházban. Az estnek, a melyet hatalmas reklám előzött meg, nem volt meg a várt sikere. Caruso a budapesti közönségre nem tette egy mindenkit mást felülmuló művész benyomását. A kudarc híre bejárta a világot és csaknem mindenütt úgy kommentálták a szenzációs esetet, hogy nem Caruso énekelt rosszul, hanem a budapesti közönség nem elég műértő ahhoz, hogy őt és művészetét megérthesse. Ezt a bántó megáldást a magyar közönségnek nem volt alkalma megcáfolni, mert Caruso a budapesti kudarc után nem jött többé a magyar fővárosba. Most, a nagy művész halála után, impresszáriója és barátja, Ledner Emil, a budapesti publikumnak teljes elégtételt szolgáltat Emlékiraiban, a melyek a *Berliner Tageblatt* hasábjain részletekben je ennek meg, legutóbb megemlékezik a budapesti *Aida*-estről is és egészen határozottan és őszintén kijelenti, hogy a magyar fővárosban Caruso bukott meg. Ledner Emil természetesen mentséget keres Caruso csufos szereplésére. Elmondja, hogy a budapesti szereplése előtt néhány hónappal Milánóban könnyebb műtétet végeztek a

torkán. Ezért kímélte magát és a budapesti *Aida*-est előtt tartott próbán is csak markirozta a szerepét. A közönség elé idegesen, lámpalázzal lépett és — mivel nem találta meg azonnal a kontaklust a publikummal — valóságos félelemérzés vetett erőre rajta, úgy hogy az első fölvonás nagy áriáját teljesen indiszponáltan és minden hatás nélkül énekelte el. A megszokott ováció elmaradása még bizonytalanabbá tette, s bár a legnagyobb erőfeszítéssel igyekezett a sikert kicsikarni, — hangja, játéka fölmondta, a szöveget és teljes kudarcának tudatában — mint maga mondotta impresszáriójának — csak arra gondolt a harmadik fölvonásban, hogy minél előbb végezzen a dologgal. Ledner Emil azt is őszintén bevallja, hogy Caruso hírnevének megmentése érdekében ők maguk terjesztették a külföldön olyan híreket, mintha Caruso budapesti kudarcát nem ő maga, hanem partnereinek gyöngesége és a magyar közönség műértésének hiánya okozta volna. Budapest után a bécsi vendégszereplés következett — írja Ledner — a budapesti kudarcot tehát mindenáron az ellenkezőjévé kellett torzítani, s minthogy Caruso kudarcát semmi körülmények között sem vallhattuk be, ennél fogva a közönség kudarcát kellett mesterségesen terjesztetni.

Ezt az őszinte beismerést egy finom célzással toldja meg Ledner. A budapesti kudarcot követő bécsi sikerről való megemlékezését ugyanis azzal a megjegyzéssel fejezi be, hogy abban az időben Bécs szívesen tüntetett Budapest ellen.